

בש"פ 8576/17 - אבו באך גאלו נגד מדינת ישראל, חברת פרטנר בע"מ/אורנג' בע"מ, חברת פלאפון בע"מ

בבית המשפט העליון

בש"פ 8576/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: אבו באך גאלו

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. חברת פרטנר בע"מ/אורנג' בע"מ
3. חברת פלאפון בע"מ

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בצ"א
40874-10-17 מיום 25.10.2017, שניתנה על-ידי
השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: י"א בכסלו התשע"ח (29.11.2017)

בשם העורר: עו"ד נועם בונדר

בשם המשיבה 1: עו"ד עדי שגב

החלטה

1. על-פי המתווה שעליו הוסכם בגמר הדיון, ניתן בזאת צו המופנה אל המשיבות 2 ו-3 על מנת שתודענה לב"כ המשיבה 1, עו"ד חן עסיס-לביא, מפרקליטות מחוז דרום, מי היו בעלי הפלאפונים שמספריהם 0546239670 ו-0547903096 בתקופה שבין יום

עמוד 1

18.11.2013 לבין יום 20.11.2013. המשיבות 2 ו-3 יעשו כן בתוך 10 ימים. מצדה, תמסור ב"כ המשיבה 1 את ההודעה, לכשתקבלה, בתוך יומיים, לב"כ העורר.

2. בשולי הדברים אעיר על תקלה, בהתייחס לטענתו של העורר - הן בבית המשפט המחוזי, הן בבית משפט זה - אשר לפיה מוצדק לדון בבקשתו במעמד צד אחד, ואף מבלי שב"כ המדינה תדע על עצם קיומה. בהקשר זה ביקש העורר לסמוך את ידיו על הערת חברי, השופט (כתוארו אז) ח' מלצר, בבש"פ 3886/08 פלוני נ' מדינת ישראל (7.8.2008). בית המשפט המחוזי קיבל טענה זו, ודן בבקשה שהוגשה לו - להעביר לב"כ העורר פלטי שיחות יוצאות ונכנסות ופלטי איכונים לגבי שני מספרי טלפונים - מבלי שהמשיבה 1 ידעה על עצם קיומה של הבקשה. באותה דרך ביקש ב"כ העורר לנקוט בערר לפני; קרי, לדון בעררו מבלי שהמשיבה 1 תדע על קיומו. לא ראיתי לנכון לעשות כן; קבעתי את הערר לדיון במעמד שני הצדדים.

3. יש להבחין בנדון בין שתי אפשרויות: האחת, דיון במעמד צד אחד בבקשתו של נאשם לקבל ראיות, חומרים או חפצים - או דיון אחר שהחוק מתיר את קיומו במעמד צד אחד - דיון המתקיים כשהתביעה מודעת לעובדה שהוגשה בקשה מעין זו, גם אם לא יודעת את תוכנה. השניה, דיון המתקיים במעמד ההגנה בלבד, מבלי שהתביעה מודעת כלל לעצם קיומה של בקשה, ולהחלטה לדון בה במעמד צד אחד. בעוד שלנאשם עומדת הזכות לבקש מבית המשפט לפעול כאמור באפשרות הראשונה, על מנת שלא לחשוף את קו הגנתו, או מטעם אחר, ובכפוף לאמות המידה המצומצמות שנקבעו בפסיקה (בש"פ 3945/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (12.6.2013); בש"פ 4764/06 מדינת ישראל נ' אופנר, פסקה 2 (15.6.2006)), הרי שאין הצדקה לדיון 'חשאי' מעין האפשרות השניה. כידוע, ברירת המחדל ודרך הכלל היא כי דיון במשפט פלילי יתקיים במעמד שני הצדדים. גם כאשר מתקיים היוצא מן הכלל, ומוצדק לנהל דיון במעמד צד אחד, הרי שעל הצד השני לדעת על עצם קיומה של הבקשה לעשות כן.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשע"ח (3.12.2017).

ש ו פ ט